

sig Svækkelse af Forældrenes Ansvarsfølelse ligger naturligvis ganske udenfor Lovens Hensigt, og at Lovens Affattelse maa være en saadan, at den dæmper op herfor, finder jeg fuldstændig i sin Orden. Men dette indrømmet og understreget, melder jeg mig i øvrigt som en ubetinget Tilhænger af Lovens Formaal og Hensigt, ud fra den Anskuelse, at et kultiveret Samfund som vort ikke har Ret til, og ret beset vistnok heller ikke i det lange Løb Raad til, passivt at være Vidne til, at Masser af Børn maa undgælde for, hvad samvittighedsløse Forældre forbrød mod dem, ikke har Ret til passivt at være Vidne til, at Masser af Menneskeskæbner kastes i Grams, ikke har Ret til ved sin Passivitet uforholdsmæssigt at øge Antallet af havarerede Menneskeskæbner — Antallet kan være stort nok endda. Altsaa den Kritik, der retter sig mod Lovens Formaal og Hensigt — og en saadan Kritik er fra mange Sider kommet til Orde —, anser jeg i det væsentlige for uberettiget. Ganske anderledes derimod med den Kritik, der er rettet mod Bestemmelser i Loven, om hvilke det — og i det store og hele med Føje — hævdes, at de foranlediger, at Loven ved dens Udnyttelse i Praksis kommer til at virke ganske ved Siden af sin Hensigt. Disse Anker og denne Kritik anser jeg for fuldt berettiget, og det er jo en tilsvarende Erkendelse, der har affødt det Lovforslag, som vi her beskæftiger os med.

Det er rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) anførte, at den Hovedanke, der er rettet mod Lovens Bestemmelser, er den, at man ikke har Sikkerhed for, at de forskudsvis udrædede Underholdsbidrag kommer Børnene til gode, udnyttes til Fordel for dem, hvis Pleje og Opdragelse de tilsigter at betrygge. Og det er navnlig de nye Bestemmelser i Lovforslagets § 3 — dette, at man kan overdrage Hjælpekassen eller Plejebørnsforeninger at drage Omsorg for den rette Anvendelse af disse Beløb —, der tilsigter at raade Bod herpaa. Det ærede Medlem var ikke ganske tilfreds med, at det var Politimesteren, der skulde træffe Afgørelsen, og henpegede paa, at det maaske var betimeligt og hensigtsmæssigt at overdrage hele denne Kontrol til Værgeraadene, til hvilke man jo kan henvende sig for det Tilfælde, at Underholdsbidraget ikke bliver anvendt paa rette Maade selv efter at være underlagt Hjælpekassens eller Børnplejeforeningers Forvaltning. Jeg er ikke kompetent til at ud-

tale mig om, hvorvidt Værgeraadene naturligt kan anvendes i større Omfang i det omhandlede Øjemeds Tjeneste. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Johansen), udtalte jo, at Værgeraadene maatte anses for i Forvejen at være for stærkt belastede med Arbejde. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som nærmere vil kunne drøftes i det Udvalg, hvortil jeg formoder, at Sagen vil blive henvist.

Af Lovforslagets øvrige Bestemmelser gaar § 1 ud paa at lade det være Overøvrigheden paa det Sted, hvor Moderen bor eller opholder sig, der skal fastsætte Underholdsbidraget, saafremt Faderen ikke findes her i Landet. Endvidere gaar det ud paa ved § 2 at tildele Fattigvæsenet en sikkert tiltrængt bedre Retsstilling, nemlig saaledes, at Barnets Opholds- og Forsørgelseskommune faar Adgang til Refusion overfor Faderens Forsørgelseskommune, hvilket vil være af Betydning navnlig i det Tilfælde, at Faderen er død eller har forladt Landet.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) var særlig tilfreds med den i § 4 indeholdte Bestemmelse, at Retten til Underholdsbidrag ganske bortfalder for den Moder, som samlever med Barnets Fader, medmindre Barnet er anbragt i Pleje. Jeg vil vedgaa, at jeg standsede ved det Udtryk „samlever“, idet jeg egentlig ud fra min Lægmandsforstand havde tænkt mig, at hvor Moderen til et Barn udenfor Ægteskab samlever med Barnets Fader, vil der i Regelen være Tale om forargeligt Samliv. Jeg ved ikke, hvorvidt denne Opfattelse er rigtig, men, som sagt, jeg har fæstet mig ved, at man har ført dette Udtryk ind i Lovforslaget. Jeg har med Henblik paa denne Paragrafs Affattelse ogsaa fæstet mig ved, at Retten til Underholdsbidrag tilkommer en saadan Moder, naar Barnet bliver anbragt i Pleje. Jeg er ikke ganske sikker paa, at dette er rigtigt. Men det er jo ogsaa et Spørgsmaal, der vil kunne gøres til Genstand for Overvejelse i Udvalget.

Endelig tilsigter Lovforslagets §§ 5, 6 og 7 at indføre forskellige og formentlig praktiske processuelle Bestemmelser. Men jeg skal i øvrigt ikke fortabe mig i Lovforslagets Enkeltheder. Dette er jo blevet til ifølge derom fremsat Ønske dels fra Kommunalforvaltningens Side, dels fra de retslige Myndigheder samt efter forudgaaet Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Justitsministeriet, og, saa vidt jeg skønner, vil det i væsentlig Grad bidrage til at afhjælpe de Mangler, der